

Scenariusz katechezy - przedszkole

Autor: Jolanta Wysztygiel

Grupa: 5-latki

Temat: Dziękujemy Panu Bogu za wakacje. Rozpoczynamy nowy rok przedszkolny.

Cel główny:

- ukazanie Boga jako Stwórcy i Pana świata.

Cele szczegółowe:

Dziecko:

- wskazuje Boga jako Stwórcę świata,
- wymieni przykłady tego, co Bóg stworzył,
- odkrywa piękno stworzonego świata i Boga jako jego Dawcę,
- zaprasza Boga do swego życia,
- dziękuje Bogu za odpoczynek i radosne przeżycia wakacyjne.

Czas trwania zajęć: 30 min

Metody i formy: zabawa ruchowo- logopedyczna przy muzyce, rozmowa kierowana, pokaz, śpiew, zabawa dydaktyczno-ruchowa „Jedzie pociąg z daleka” (zmodyfikowana), kalambury

Środki dydaktyczne: globus, mapa Polski, muszla, ciupaga, pocztówka z Warszawy, pluszak-krowa, figurka – zamek, obrazek MB Częstochowskiej lub inne pamiątki z wakacji (według uznania), 3 obrazki do gry w kalambury przedstawiające sceny z życia przedszkolnego, np. zabawa klockami, nauka pisania lub czytania, spacer itd.

Przebieg katechezy

Czynności katechety, czynności ucznia	Metody i formy pracy
I. Wprowadzenie Dzieci wraz z katechetą ustawiają się w kole. Katecheta w celu wyciszenia grupy zaprasza do zabawy ruchowo - logopedycznej przy muzyce (opis zabawy w zał. 1), a następnie do modlitwy.	Zabawa ruchowo - logopedyczna przy muzyce, modlitwa
II. Rozwinięcie Katecheta pokazuje globus. <i>Co to jest?</i> <i>Co przedstawia globus?</i> <i>Kto stworzył Ziemię i cały Wszechświat?</i> <i>Podziękujmy Bogu piosenką za piękny świat, który dał ludziom.</i> Śpiew piosenki „Kto stworzył mrugające gwiazdki?”	Pokaz Rozmowa kierowana Śpiew

<p><i>Pan Bóg stworzył rośliny, zwierzęta, ludzi i cały wszechświat. Teraz człowiek może cieszyć się piękną przyrodą, odpoczywać i bawić się. Właśnie skończyły się wakacje. Mieliśmy dużo czasu, aby odpoczywać i podziwiać piękno przyrody. Opowiem wam o różnych wakacyjnych pamiątkach, a wy opowiecie mi o swoich wakacyjnych przeżyciach.</i></p> <p>Katecheta prezentuje mapę Polski. Pokazuje pamiątki i wskazuje na mapie miejsca, z którymi są związane. Prowadzi rozmowę na temat wakacyjnych podróży.</p> <p>Katecheta przygotowuje scenerię do zabawy „Jedzie pociąg z daleka”- rozkłada po całej sali pamiątki z wakacji wg zasady, że sala to teren Polski i jeśli morze jest na jednym krańcu sali, to na przeciwległym są góry, niedaleko gór jest Częstochowa itd. Katecheta wyjaśnia zasady:</p> <p><i>-Za chwilę ustawimy się w pociąg i chociaż wakacje już się skończyły, my jeszcze ostatni raz wyruszymy w wakacyjną podróż. Będziemy śpiewać piosenkę „Jedzie pociąg z daleka”, ale zmienimy jej zakończenie. Zaśpiewamy „nie do Warszawy, tylko nad morze, w góry, do Częstochowy” itd.</i></p> <p><i>-Będziemy zatrzymywać się przy kolejnych pamiątkach i za każdym razem dziękować Bogu za te miejsce. Dziękując wykonamy podskok z podniesionymi do góry rękoma i głośno wykrzyknemy „Dzięki Ci Boże za piękne morze” itd.</i></p> <p>Dzieci wraz z katechetą przemieszczają się po sali w rytm piosenki i zatrzymują się przy każdej wakacyjnej pamiątce dziękując Bogu. Na koniec „pociąg” zatrzymuje się w przedszkolu i dziękczynieniem za przedszkole, panie, dzieci i rodziców kończy się zabawa.</p> <p><i>Co dzieci robią w przedszkolu?</i></p> <p>Wybrane dzieci otrzymują obrazek i za pomocą gestów pokazują czynności, które są na nim przedstawione. Reszta odgaduje.</p> <p>III. Podsumowanie</p> <p><i>Wakacje się skończyły, ale przed nami cały rok wspólnych spotkań, dużo zabawy, dużo nauki. Poprośmy Pana Boga, który nas bardzo kocha i troszczy się o nas każdego dnia, abyśmy wspaniale przeżyli ten rok .</i></p> <p>Modlitwa spontaniczna – prośby w intencji dzieci, rodziców, nauczycieli.</p>	<p>Rozmowa kierowana</p> <p>Pokaz</p> <p>Zabawa dydaktyczno-ruchowa „Jedzie pociąg z daleka”</p> <p>Kalambury</p>
--	---

Wskazówki metodyczne:

- Piosenkę „Kto stworzył mrugające gwiazdki?” śpiewamy tylko wtedy, gdy wiemy, że dzieci uczyły się jej w poprzednich latach. Nie jest to odpowiedni moment na jej wprowadzanie.
- Ze względu na to, że zajęcia w grupie przedszkolnej powinny trwać nie dłużej niż 30 minut, zarówno rozmowa na temat wakacyjnych pamiątek, jak i pokaz mapy, należy ograniczyć do niezbędnego minimum, czyli ukazania związku pamiątki z konkretnym miejscem i wskazaniem go na mapie. Można również nawiązać do doświadczeń dzieci i ich wakacyjnego wypoczynku.
- Jeżeli grupa jest liczna „pociąg” może składać się z par.
- Aby wszystkie dzieci widziały pamiątkę wakacyjną i wiedziały dokładnie, o czym jest mowa i za co dziękują, „pociąg” może zatrzymać się wokół danego miejsca.
- Ze względu na to, że rekwizyty zawsze wzbudzają ogromne zainteresowanie dzieci, dobrze jest zapowiedzieć dzieciom, że będą je mogły dotknąć pod koniec zajęć lub też pozwolić na to w momencie ich pokazywania. Zależy to od zdyscyplinowania grupy i jej liczebności.
- Zabawę w kalambury również należy ograniczyć ze względów czasowych, do dwóch-trzech scenek.
- **Załączniki**
- **Załącznik 1**
- **Rozpoczęcie zajęć- zabawy ruchowe przy muzyce z elementami zabaw logopedycznych**
- **Zabawa ma na celu zawiązanie wspólnoty i przygotowanie dzieci do modlitwy w ciszy i skupieniu.**
- -Dzieci siedzą w kole. Katecheta mówi : „Kto mnie widzi, robi lornetkę” i sam również układa ze swych rąk lornetkę.
- -Katecheta mówi : „Kto mnie słyszy, robi słuchawkę” i sam również przykłada słuchawkę zrobioną z rąk do ucha.
- - Katecheta mówi: „Sprawdzimy teraz, czy na pewno wszyscy mnie dobrze słyszą i widzą” i dalsze polecenia wypowiada cicho.
- *W zależności od zdyscyplinowania grupy, można dzieci zaprosić do wspólnego śpiewu i tańca lub do śpiewu i wyklaskiwania rytmu, tak jak to się robi w wyliczankach.*
- - Katecheta kolejno wypowiada niezbyt głośno kolejne polecenia w zależności od wybranej opcji: „Kto mnie widzi, kto mnie słyszy wstaje tak jak ja.”, „ Kto mnie widzi, kto mnie słyszy, robi koło tak jak ja”, „Kto mnie widzi, kto mnie słyszy śpiewa i tańczy tak jak ja”.
- *Taniec w kole (taniec z krokiem dostawnym) i śpiew piosenki „Dobrze, że jesteś”.*
- - Po skończonym tańcu katecheta mówi: „ Mówimy szybko i głośno „Dobrze, że jesteś i podskakujemy jak najwyżej do nieba”, „A teraz szybko i bardzo cicho „Dobrze, że jesteś”.
- *W zależności od zdyscyplinowania grupy prosimy o zgromadzenie się przy krzyżu lub pozostaniu na miejscu i zwróceniu się w stronę krzyża.*
- - Czas na powitanie naszego Przyjaciela Jezusa. *Katecheta zwraca uwagę na prawidłowe wykonanie znaku krzyża: prawa ręka do góry, lewa na serce, sam przez chwilę staje z przodu tyłem do dzieci, aby mogły odwzorować postawę i nie wykonały odbicia lustrzanego. Pomaga w prawidłowym układzie rąk. Wszyscy powoli wykonują*

znak krzyża. Mówią modlitwę „Zdrowaś Mario” i witają się słowami :”Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus...”

- - Po skończonej modlitwie w ciszy skradamy się na dywan, stajemy na brzegu dywanu i zamieniamy się w drzewa: wbijamy nasze korzenie (nogi) w ziemię, gałązki do góry (dłonie) i naśladujemy szum drzewa poruszanego lekkim wiatrem (wrażnie wypowiadamy głoskę sz), potem większy wiatr, zamieniamy się w gruszki (palec nad głową) i delikatnie -pac na ziemię. Dzieci są gotowe do rozpoczęcia zajęć.